

ת"פ 7134/12/15 - מדינת ישראל נגד מ ה

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 7134-12-15 מדינת ישראל נ' ה

בפני
בעניין: כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
מ ה

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפת סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ובעבירה של פציעה, לפי סעיף 334 לחוק העונשין.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 30.9.15, התגלע ויכוח בין הנאשם, שנהג אותה עת על קולנועית, לבין המתלוננים, על אודות השימוש במדרכה. במעמד זה פצע הנאשם את המתלוננת, בכך שטלטל אותה וגרם לה עקב כך להמטומות רבות וחתכים שדרשו תפירה. וכן תקף במעמד זה הנאשם קרוב משפחה של המתלוננת שהיה אף הוא במקום, בכך שהכה בפניו במכת אגרוף, משך אותו משערו וקרע את חולצתו.

חוות דעת פסיכיאטרית

3. בעניינו של הנאשם הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית. צוין כי הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית מאשפוז קודם בשל מצב דכאוני (כחודש לאחר אירועי כתב האישום). בחוות הדעת צוין כי הנאשם סובל מהפרעת אישיות אורגנית, אך לא פעל מכוח תסמינים פסיכויים בעת ביצוע העבירות וכי הוא כשיר כיום לעמוד לדין. בחוות הדעת צוין עוד כי הנאשם אובחן כסובל משיתוק מוחין ועבר ניתוח לניקוז נוזלים בגולגולת.

תסקיר שירות המבחן

4. שירות המבחן הגיש תסקיר על אודות הנאשם. מהתסקיר עלו נסיבות חייו הקשות של הנאשם ובשל צנעת הפרט לא אפרטן ורק אציין כי הן כוללות התמודדות עם מוגבלות פיזית ממשית ונסיבות אישיות קשות וחריגות. חרף כל זאת הצליח הנאשם לסיים 12 שנות לימוד, לשרת בצבא במסגרת שירות לאומי, למצוא מקום עבודה ולהינשא.

5. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו והביע צער וחרטה על הנזקים שגרם למתלוננים. לדבריו מעשיו נעשו על רקע גמילתו מתרופות נרקוטיות אשר השפיעו על שיקול דעתו וכן בשל התנהגות המתלוננת שעוררה בו חוויות קשות מעברו. שירות המבחן התרשם מנאשם ללא דפוסי התנהגות אלימים אשר רמת מסוכנותו נמוכה. כן התרשם שירות המבחן שהנאשם מצליח חרף מגבלותיו, לנהל אורח חיים נורמטיבי ויציב. לפיכך ולאור נכונותו להשתלב בטיפול, המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית בדמות צו מבחן למשך שנה לצד 140 שעות לתועלת הציבור פיצוי ומאסר מותנה.

טיעוני הצדדים לעונש וראיותיהם

6. המתלוננת לא התייצבה למסור עדות על נזקיה, אך מסרה הצהרת נפגע עבירה לפי סעיף 18 לחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001. בהצהרה צוין כי המתלוננת כבת 60, סבלה תקופה ארוכה מהחבלות שנגרמו לה ועד היום ניכרים בה אותות המעשה.

7. ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה לעונש את חומרת מעשיו של הנאשם אשר פגע בערכי שלום הגוף, הכבוד ושלווה הנפש של המתלוננים. נטען כי במעשיו גרם הנאשם לנזקי גוף משמעותיים כפי שניתן לראות בתמונות (ע/4) ובתיעוד הרפואי (ע/3). עוד נטען כי יש להתייחס בחומרה רבה ל"אלימות רחוב", שפשתה במקומותינו, בה מוצא עצמו נפגע העבירה מותקף בברוטאליות על לא עוול בכפו. מכאן ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הראוי שיש להטיל על הנאשם, נטען כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן, שהתבססה בין היתר על רקע עובדות שלא פורטו בכתב האישום (ביחס להתגרות מצידה של המתלוננת). כמו כן נטען כי מצבו הנפשי והרפואי של הנאשם אינו מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, ומכאן התבקש עונש מאסר בפועל לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת. המאשימה לא התנגדה שעונש המאסר ירוצה בעבודות שירות וכן שיוטל צו מבחן.

8. ב"כ הנאשם טען כי אינו מקל ראש במעשי הנאשם, אך ביקש לתת את הדעת לרקע למעשיו, קרי להליך הגמילה שעבר אותה העת מתרופות נרקוטיות אשר השפיעו על התנהגותו. בהתייחסו לנזק שנגרם למתלוננת הפנה הסנגור לכך שהתוצאה הקשה יחסית הושפעה מהעובדה שהיא טופלה אותה עת בתרופות מדללות דם (עובדה המוסכמת על המאשימה - נ/1). נטען אפוא שהאלימות שהופעלה בפועל לא הייתה חמורה, חרף התוצאה החמורה יחסית אשר הושפעה כאמור ממצבה של המתלוננת. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם, הפנה הסנגור להמלצת שירות המבחן ולעובדה שהנאשם הודה וקיבל אחריות מלאה

למעשיו. כן הפנה הסנגור לנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם; לעברו הנקי; למצבו הרפואי; ולמצבה של אשתו (נכה משותקת) וביקש להסתפק בעונש מותנה בלבד.

9. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו וביקש אף להביע את התנצלותו בפני המתלוננים.

דין והכרעה

10. כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם. בענייננו, ברי כי מדובר באירוע אחד ומשכך ייקבע מתחם אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

11. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** הנאשם חטא בעבירת אלימות שאינה קלה. מעשים אלו פוגעים באופן ממשי בתחושת הביטחון האישי, כמו גם בגופו ובשלמות רוחו של הקורבן.

12. **נסיבות ביצוע העבירה:** כתב האישום אינו מגלה תכנון מוקדם וברי שמדובר בתגובה אימפולסיבית של הנאשם, על רקע ויכוח עם המתלוננים. בעניין הנזק שנגרם למתלוננת, אכן מדובר בנזק גוף ממשי שגרם למתלוננת סבל לא מבוטל. התמונות שהוצגו מציגות חבלות קשות ונרחבות ובוודאי נדרשה תקופת זמן לא קצרה לצורך החלמה. עם זאת, לא ניתן להתעלם מחוסר ההלימה (על פני הדברים) בין מידת האלימות והאופן בו בוצעה, כמתואר בכתב האישום, לבין התוצאה הנראית בתמונות. הסנגור הסביר זאת על רקע נטילת תרופות לדילול דם על ידי המתלוננת והדברים היו מוסכמים על המאשימה. יש בנתון זה להקהות במקצת את מידת אשמו של הנאשם, שהרי אין טענה שיכול היה לדעת על מצב זה.

13. נתון נוסף שיש להביאו בחשבון לצורך קביעת המתחם עניינו במצבו הנפשי של הנאשם. אמנם, הנאשם נושא באחריות פלילית למעשיו, אך דומה כי הוכח ברמה הנדרשת שלמצבו הנפשי הייתה השפעה על התנהגותו ועל יכולתו להימנע מהמעשים (סעיף 40ט(7) לחוק העונשין). כאמור, הנאשם סובל משיתוק מוחי ומהפרעת אישיות אורגנית בגינה הוא מוכר למערכת הפסיכיאטרית ובעברו אשפוזים ואף ניסיונות אובדניים על רקע זה. הנאשם אושפז תקופה קצרה לאחר האירוע ולכן, נושא זה יובא בחשבון, במידה הראויה, לצורך קביעת גבולות המתחם (ע"פ 1865/14 פלוני נ' מדינת ישראל (14.1.16); רע"פ 6640/14 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.14); ע"פ 1727/14 מימון נ' מדינת ישראל (6.1.15); ת"פ (מח'-חי) 11776-08-14 מדינת ישראל נ' יפרח (9.10.16)).

במאמר מוסגר אציין כי לא הוכחה טענת הסנגור בדבר השפעת גמילתו של הנאשם מחומרים נרקוטיים, ולו במאזן הסתברויות, ועל כן הנושא לא יובא בחשבון.

14. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות כגון זו בה הורשע הנאשם, מגוונת וכוללת מנעד רחב של ענישה, הנע בין מאסרים מותנים ועד עונשי מאסר שאינם קצרים. אביא להלן מספר דוגמאות:

בעפ"ג (מרכז) 51754-01-12 **מדינת ישראל נ' יצחק צח בבתי** (12.6.12) התקבל ערעור המדינה על ביטול הרשעתו בדין של נאשם. במקרה זה, הנאשם והמתלון התווכחו במהלך משחק כדורסל והחליפו קללות הדדיות, שלאחריהן תקף הנאשם את המתלון בכך שהכה במכות אגרופ מתחת לאוזנו ובאפו. המתלון דימם מאפו ונחבל חבלה של ממש שהתבטאה בשבר באף וכן המטומה תת עורית ונפיחות מתחת לאוזן. בערעור נקבע שחרף עברו הנקי של הנאשם, אין אפשרות להימנע מהרשעה במקרה זה. כמו כן נוסף לצו המבחן שהוטל בבית משפט השלום גם צו של"צ.

בע"פ (מח' מרכז) 41309-08-11 **מעודד נ' מדינת ישראל** (18.12.11), הורשע הנאשם בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שתקף את המתלון על רקע סכסוך עסקי. הנאשם צעיר ונעדר עבר פלילי. בית משפט השלום גזר עליו עונש מאסר של 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והפחית את העונש ל-4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

בע"פ (מח' מרכז) 16160-10-11 **טבצניק נ' מדינת ישראל** (25.12.11), הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים בכך שתקף את המתלון על רקע חילוקי דעות בעניין ועד הבית. כתוצאה מכך נגרמו למתלון סימנים אדומים ושריטות בעינו הימנית וכן חתכים בפיו. הנאשם ללא עבר פלילי וחלף זמן רב מביצוע העבירה. בית המשפט השלום דחה את הבקשה לביטול הרשעה לאור חומרת מעשיו והטיל עליו עונש מאסר של 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והפחית את העונש ל-4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

15. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו, המהוות אירוע אחד, נע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

16. בקביעת עונשו של הנאשם נתתי דעתי לעברו הנקי ולהודאתו בהזדמנות הראשונה. כמו כן נתתי דעתי לעובדה שקיבל אחריות למעשיו וכן ולנסיבות חייו הקשות. נתתי עוד דעתי לעמדת שירות המבחן לפיה "מדובר באדם ללא דפוסי התנהגות אלימים, אשר נזקק ונכון לתהליך של טיפול וליווי שעשויים לסייע לו להתמודד באופן אדפטיבי ומותאם יותר במצבי משבר ולחץ". אין חולק בדבר תוצאות המקרה החמורות ואלמלא נסיבותיו האישיות החריגות של הנאשם, היה נכון להטיל עליו ענישה ממשית וחמורה. ואולם, במקרה זה יש ליתן משקל ממשי לנסיבותיו של הנאשם ולסבל שייגרם לו באם יוטל עליו עונש מאסר ולו בעבודות שירות. מסקנה זו מתחדדת לאור כך שהנאשם לא יתאים לדעתי לבצע עבודות שירות ומשכך יאלץ לשאת את עונשו בבית מאסר. עונש זה יהא עבור הנאשם (ורעייתו) קשה מנשוא ודומה שאף המאשימה לא ביקשה החמרה עד כדי כך. ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע

עבור הנאשם וניתן אפוא להסתפק בעונש מותנה בצירוף צו מבחן, שיהיה בו לספק לו כלים להתמודד עם מצבים קשים בעתיד. כמו כן בדעתי לחייב את הנאשם בצו של"צ. שירות המבחן הודיע לבקשתי כי הוא ערוך לספק עבור הנאשם מקום לביצוע הצו ותמהיל עונשי זה נראה בעיני הולם את נסיבות העניין.

17. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים.**
הוסבר לנאשם שעליו לקיים את הוראות שירות המבחן וכי הפרה של צו הפיקוח עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.

ב. **אני מחייב את הנאשם בצו של"צ בן 140 שעות** בהתאם לתכנית שפירט שירות המבחן בתסקיר המשלים שהוגש. הוסבר לנאשם שעליו לקיים את הוראות שירות המבחן וכי הפרה של הצו עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלוננת, ע"ת 4, בסך של 3000 ₪. הפיצוי ישולם במזכירות בית המשפט עד יום 1.6.17. המאשימה תמציא בתוך 14 יום למזכירות את פרטי חשבון הבנק של המתלוננת ותביא לידיעתה את תוכן גזר הדין.

קיימת זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ז, 05 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.